

עין משפט
גר מצוה

בור א מ"י מ"י המולות
 חתן וכלה הלה ד
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 מ"י חלג סמך א'
 בור ב מ"י מ"י המולות
 ברכות ה"ז וז"ל
 הלה ד וז"ל המולות
 חתן וכלה ד סמך עשין
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 ד אלאם חתן דף
 ע"ג:
 בור ג מ"י מ"י המולות
 ברכות ה"ז וז"ל
 עשין מ טעם ש"ע י"ד
 סמך
 רמב"ם ס"ג:
 בור ד מ"י מ"י המולות
 חתן וכלה הלה ד
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 מ"י חלג סמך א'
 בור ה מ"י מ"י המולות
 חתן וכלה הלה ד
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 מ"י חלג סמך א'
 בור ו מ"י מ"י המולות
 חתן וכלה הלה ד
 סמך וטעם ש"ע א"ת
 מ"י חלג סמך א'

רבינו חננאל

ולכ המצות כלן מחר
עליך קודם עשייתן, מחר
על הטבילה בלד, דחרינא
נדה ודלה בעלייתא אומר
אקביר על הטבילה, יש
יש שאומר דטבילתך דל
כלבד הוא זה דבור.
התן עלה וביה אומרס
מפרשין סוף הערלה פארש
אמר, אבל אשר
אמרין על טבילת מברכין
ואחר כך טבולין, ונתניסן
נדה קוצה לה הלה והלא
נדה טפסה היא ומסבירה
וקוצה לה חלה, וכן
אמרין כל טסא זניא מברך
אלה את הטבילה, ויש
כתובות פא משתה לא
יחיתום ואם חרבו חרומתן
חריפה, האלי והשבור
החורס והמסא ובעל קרי
ואמרין בנה הללו חפסה
אין חרומין לבתלה, יש
פסם סוף מברכה, והם
האלס הערוער ובעל קרי
פסם שאין יחיתום לברך
למחר, ויש כהן שאין
מכוננים את המזבח וזה
הסוס והשכור, ושהי
לא תיפל אום ההתפל
תפלתו תתנוסס, כלומר יד
תפלה לא יצא, שבור אלו
התפל ואם התפל חלתו
נרדפו, וזה שאמר, וזה
ששהה ירבעיה, שבור
ששהה זמן מרביעה.
יש ודא בעי קמיה דר'
יסי, שבור חסד לברך
א"ל ואכלת ושבעת וברכת
אפילו מרומם ודו, אמר
בר סהדא דברסא, שבור
מפשיטא אהא כתיב שאור
לא ימצא, והתם כתיב
וירפס בגדול החל ויבסן
חלח רמסא, והבא כתיב
כפאח בחסות, וכתיב
אמר אחריני בזה הדיא
אחשך את יורשלה בנות,
נמצא כי זה הפסיעה
המכונה בשאור כלא
כתיב בה חסות בנור, וזה
יש לומר חסות יורשלה
בגדול חסד הוא, כלומר
שבור אלו חסות פה,
זה הפסוק אמר כי זה

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

ב' פֿליגן בעץ ביינער מיר ס׳הער אַשענער זושע. פֿירט ר״ת לענער
זושע טױף מלהבא אבן מ״מ זושע נמי קאָט להבא דהי לא
זושע כלל להבא אלא לענער א״כ הייב קאמער כסמוך יומא למול
לך סגי דלאו איהו מהיל ווי בשביל שאין אנו יודעין לתקן יאמר שקר:

כִּי פִלְגִי בַעַל בִּיעוּר מִרְסָה מִבְּרֵךְ
 מִשְׁמַע וּמִסָּה לְהַבֵּא מִשְׁמַע מִיִּתְּבִי בִּרְוֹךְ
 אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ עַל הַמִּילָה הֵתָם
 הֵיכִי נִימָא נִימָא לְמֹלֵל לֹא סָגִיא דְלֹא אִיהוּ
 מְהִיל אֲבִי הֵבֵן מֵאִי אִיכָא לְמִימַר אֵין הֵכִי
 נָמִי מִיִּתְּבִי בִּרְוֹךְ אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוּנוּ עַל הַשְׁחִיטָה הֵתָם נָמִי הֵיכִי נִימָא
 נִימָא לְשַׁחֲטֵל לֹא סָגִיא דְלֹא אִיהוּ שְׂחִמָּה
 פִּסְחָה וְקִדְּשִׁים מֵאִי אִיכָא לְמִימַר אֵין הֵכִי
 נָמִי מִיִּתְּבִי הָעוֹשֶׂה לֹולֵב לְעַצְמוֹ מִבְּרֵךְ
 שְׁהִיִּינוּ וְקִימְנוּ וְהִנֵּיעֵנוּ לִזְמַן הַזֶּה נִטְלוּ
 לְצֵאתָ בּוֹ אוֹמַר אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ
 עַל נְטִילַת לֹולֵב שְׂאֵנִי הֵתָם דְּבִיעֵידְנָא
 דְּאִנְבְּחָהּ נֶפֶק בִּיהּ אִי הֵכִי לְצֵאתָ בּוֹ יֵצֵא
 בּוֹ מִיִּכְיֵי לִיהּ אֵין הֵכִי נָמִי וְיִמְשׁוּם דְקָא
 בְּעִי לְמִיתְנָא סִיפָא לִישֵׁב בְּסוֹכָה תָנָא
 רִישָׁא נָמִי לְצֵאתָ בּוֹ דְקִתְנִי סִיפָא הָעוֹשֶׂה
 סוֹכָה לְעַצְמוֹ אוֹמַר בִּרְוֹךְ אַתָּה ה' שְׁהִיִּינוּ
 וְקִימְנוּ וְהִנֵּיעֵנוּ לִזְמַן הַזֶּה נִכְנֵם לִישֵׁב בַּה
 אוֹמַר בִּרְוֹךְ אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ
 לִישֵׁב בְּסוֹכָה וְהִלְכְתָא עַל בִּיעוּר חֲמִין
 דְּכוּלֵי עֲלָמָא מִיהָא מַעֲיָקָא בְּעִינָן לְבְרוּכִי
 מְנַלְן דְאִמַר רַב יְהוּדָה אֲמַר שְׁמוּאֵל ^אכֹּל
 הַמִּצְוֹת מִבְּרֵךְ עֲלֵיהֶן עוֹבֵר לְעִשְׂיָתָם מֵאִי
 מִשְׁמַע דְהָאִי עוֹבֵר לִישְׁנָא דְאִקְרִינָהּ הָאִי
 אִמַר ר'נָן בַּר יִצְחָק דְאִמַר קָרָא יוֹרֵץ
 אַחֲמִיעֵץ דֶּרֶךְ הַכֶּכֶר וַיַּעֲבֹר אֶת הַכּוֹשֵׁי אֲבִי
 אִמַר מֵהֵכָא ^בוְהָא עֹבֵר לְפָנֵיהֶם וְאִבְעִי"א
 מֵהֵכָא ^גוַיַּעֲבֹר מִלֵּכְם לְפָנֵיהֶם וְה' בְּרִאשֵׁם
 בִּי רַב אֲמַרִי חוּץ מִן הַטְבִּילָה וַיִּשׁוּפֵר
 בְּשִׁלְמָא טְבִילָה דְאִבְתִּי גִבְרָא לֹא חוּי אֵלָא
 שׁוּפֵר מִ"ט וְכִי תִימָא מְשׁוּם דִּילְמָא מִיִּקְלָלָא
 תִּקְעָהּ אִי הֵכִי אִפְלוּי שְׁחִיטָה וּמִילָה נָמִי
 אֵלָא אִמַר רַב חֲסַדָּא דְחוּץ מִן הַטְבִּילָה בְּלִבְדָּה
 אִיתְמַר תִּנְיָא נָמִי הֵכִי ^דטָבֵל וְעֵלָה בְּעִלְיִיתוֹ
 אוֹמַר בִּרְוֹךְ אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ עַל
 הַטְבִּילָה: לֹאֹר הֵנָּה וְכו': מִנָּא הֵנִי מִלֵּי
 אִמַר רַב חֲסַדָּא לְמִדְרֹנָה מִצִּיאָה מִמִּצִּיאָה
 וּמִצִּיאָה מִחִיפּוּשׁ וְחִיפּוּשׁ מִחִיפּוּשׁ וְחִיפּוּשׁ
 מִנְרוֹת וְנִרְוֹת מִנֵּר מִצִּיאָה מִמִּצִּיאָה כְּתִיב
 הֵכָא יִשְׁכַּעַת יִמִּישׁ שְׂאוֹר לֹא יִמְצָא כְּבִיתִים
 וְכִתִּיב הֵתָם יִחְפּוּשׁ בְּגִדְלוֹ הַחֹל וּבִקְמָן
 כֹּלָה וְיִמְצָא וּמִצִּיאָה מִחִיפּוּשׁ דִּידֶיהָ וְחִיפּוּשׁ

מעיקרא משמע. על ציבור שצערתי והרי עדין לא בדיק דהא נצרכה קודם בדיקה היא. ציבור היינו נמי בבדיקה: **נימא לתור.** בתמיה. משמע דלחור דופא התל את כל בני העיר זוהיט) לתור אל המינוק הזה: **וכי לא מני דלאו איבו מצינו.** עליו המצוה מוטלת והלא על אביו מוטל כדאמרן בקדושין פירק קמא קריב לטפוי) אצל בעלה מזהו על בעל הממון מוטלת וכל אדם ואדם צודק ציבור והבא דכחול לומר לצער לא נימא על ציבור: ופרכין **אבי הכן מאי איבא למימר.** אי על המילה לשעבר משמע על אפשר לו לומר לתור מאי איבא למימר מהי שרית ליה למימר על המילה: **אין הכן נמי.** דרך לומר לתור: **פסא וקדשים.** הצעלים נלכוו דכמי (ויקרא א) וסמך ידו עליו ויבשרה עליו ויבשרה עליו

[illegible]

מנרות דכתיב 'בעת ההיא אחפש את ירושלים בגרות ונרות מנר דכתיב 'נר (אלהים) [ה'] נשמת אדם חופש כל חדרי בטן "תנא רבי ר' ישמעאל לילי י"ד בודקים את החמץ לאור הנר אף על פי שאין ראיה לדבר וזכר לדבר שנאמר שבעת ימים שאור לא ימצא ואומר ויחפש בגדול החל ובקטן כלה" ואומר בעת ההיא אחפש את ירושלים בגרות ואומר נר (אלהים) [ה'] נשמת אדם חופש מאי ואומר וכי תימא האי בעת ההיא קולא ייקנא לה בירושלים בנהורא דאבוקה דנפיש נהורא טובא אלא בנהורא עין רבה משתכח ועין זוטא לא משתכח תא שמע נר ה' נשמת אדם: לאור החמה ולא לאור הלבנה ולא לאור האבוקה אלא לאור הנר מפני

מסורת הש"ס

(א) ושבת קל: מנחות
מב, (ב) סוכה מה
פוסטפסח ברכות פ"ו הע"ז
ע"ש, (ג) שבת ז' ע"ש
(ד) מנחות מב, (ה) לקמן
קט: מנחות לה: מגילה
כא: סוכה לו: נדה טז:
(ו) ברכות נה, (ז) ופעל
ב ע"ש, (ח) ויחלל
(ט) ויחלל, (י) דף ע"ג
(יא) ויחלל, (יב) שבת
קל: (יג) ויע' חס' חס'
לע: ד"ה עזרה, (יד) כן
מחיל קל: ויע' חס'
לעלה, (טו) ויע' חס'
ברכות נה, ד"ה מעיקרא

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

רש"י ובר לרבה דד"ת
מד"ק נקט מדאי כחגיגה
י ת"ב:

מוסף רש"י

העיושה לולב, בערב יום
טוב, לעצמו, ולא לאחרים
(סוכה מז.) ויעבר את
הכרשי, וקדם את הכרשי
(מגילה כא.) קדמו לרוך
למניו (סוכה מז.)